

PRESENTACIÓ OBJECTIU DIOCESÀ (2009-2010)

L'anunci que neix del goig compartit

«El que creiem i vivim, això us anunciem» (1Jn 1,1-4)

A l'hora d'entomar l'Objectiu Diocesà del nou curs 2009-2010, seguim un camí lògic, segons la «lògica de la vida eclesial i personal». Hem mirat primer com escoltem i creiem la Paraula; hem considerat després com celebrem la fe creguda; i ara ens disposem a revisar com la comuniquem als altres. Així tanquem el cicle de tres anys inspirat en el missatge que encapçala la Primera Carta de sant Joan i que es podria resumir en aquestes paraules: «El qui és la vida se'ns ha manifestat; nosaltres l'hem vist i l'hem cregut; ara us l'anunciem perquè tingueu comunió amb nosaltres i la vostra joia sigui completa» (cf. 1Jn 1,1-4).

Ja sabem que la «transmissió de la fe» és avui una qüestió que se situa en la primera línia de les preocupacions de l'Església: preocupa als pares creients, als educadors cristians, a les parròquies i comunitats, als pastors... Entenem que per la seva importància i profunditat, depassa el tractament que podem fer nosaltres al llarg d'un curs. Hi ha, a més, molts factors, culturals, ambientals, polítics, que no depenen directament de nosaltres i que incideixen decisivament en el problema de la transmissió de la fe. Però la nostra pregària, les nostres reflexions i el diàleg que enguany pot suscitar entre nosaltres plantejant-nos aquesta qüestió, sens dubte ens ajudaran. Desitgem, a més, que aquest tractament ens serveixi per assumir algun compromís concret, des del qual poder donar respostes que estiguin al nostre abast.

Després dels dos darrers anys de camí, de moment, tenim clar que la transmissió de la fe no pot néixer sinó de la vivència personal i comunitària que tinguem d'aquesta fe. Mai no podrà faltar la paraula, que dóna raó, identifica i fa conèixer el sentit de la vivència. Així, la fe s'ha de formular, com fa el Catecisme, s'ha de proclamar, com fem en el Credo, s'ha d'anunciar, com fem en els moments d'evangelització, però sobretot la fe s'encomana. Totes aquestes accions són transmissió de la fe i totes elles són necessàries. Però cap d'elles es pot fer d'una manera asèptica o indiferent; ans al contrari, són més perfectes, quant més impliquen la vida: la fe no es pot trametre sense posar-hi el cor. Per això el «contagi experiencial» és la via més eficaç de l'evangelització.

Aquest és el primer repte que se'ns presenta enguany: trobar maneres de contagiar la fe i posar-les en pràctica. No fem càlculs ni prospectives: simplement sentim que allò que portem a dintre, que ens ha salvat i que ens fa viure, no ho podem deixar amagat. Volem que els altres, especialment les persones que més estimem, també ho puguin viure com a salvats, oberts a la vida i a l'esperança.

Al capdavant, la transmissió de la fe, tota l'evangelització, neix de l'amor. Procedeix de la mateixa font de la qual va néixer la Revelació que féu Déu a la humanitat. Podem dir que n'és una mena de continuació, si més no una conseqüència: les nostres paraules quan transmetem la fe són un ressò de la Paraula rebuda, que un cop viscuda, per ella mateixa i per l'amor que engendra, tendeix a expandir-se per tot arreu.

Estarem disposats a servir a aquest corrent, que, naixent del cor de Déu, vol arribar a tots? Com fer-ho? Què ens demana?... Voldríem que aquestes i altres preguntes trobessin resposta en el treball que al llarg del curs anirem fent plegats.

Veurem com el propi goig de creure creixerà al ser compartit pels germans.

Que Déu us beneeixi.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

JESUCRIST

L'anunci: com una immensa i atrevida pintada en el món

- Més enllà dels murs de les nostres comunitats i moviments...
- A tothom amb qui compartim la vida...
- Amb la nostra acció, la nostra manera de viure, de relacionar-nos, d'estimar...
- Amb la nostra diversitat de tarannàs, situacions, compromisos, edats, circumstàncies...
- Amb la nostra Paraula...

Que neix: amb la verdor de les petites i grans esperances de totes les persones i el goig del seu patiment

- Amb una força que no prové de nosaltres...
- Amb unes ganes que superen les nostres mancances...
- Amb l'esperança i la certesa que la llavor que uns sembren, d'altres la fan créixer...

Del goig compartit: de saber que l'Amor venç la mort i la creu

- ...de saber que allò que ens fa patir és transformat per l'Amor.
- ...de saber que tothom és ben rebut en el Regne, sigui qui sigui, vingui d'on vingui.
- ...de comptar amb el suport del Pare sempre i a tot arreu.
- ...de saber-nos dipositaris de la seva confiança, febles com som, per fer realitat el seu Regne...

PRESENTACIÓN OBJETIVO DIOCESANO (2009-2010)

El anuncio que nace del gozo compartido

A la hora de comenzar con el Objetivo Diocesano del nuevo curso 2009-2010, seguimos un camino lógico, según la lógica «de la vida eclesial y personal». Hemos mirado primero como escuchamos y creemos en la Palabra; hemos considerado después como celebramos la fe creída; y ahora nos disponemos a revisar como la comunicamos a los demás. Así cerramos el ciclo de tres años inspirado en el mensaje que encabeza la Primera Carta de san Juan y que se podría resumir en estas palabras: «Aquel que es la vida se nos ha manifestado; nosotros la hemos visto y damos testimonio de ella; ahora os la anunciamos para que tengáis comunión con nosotros y vuestra alegría sea completa» (cfr. 1Jn 1,1-4).

Ya sabemos que la transmisión «de la fe» es hoy una cuestión que se sitúa en la primera línea de las preocupaciones de la Iglesia: preocupa a los padres creyentes, a los educadores cristianos, a las parroquias y comunidades, a los pastores... Entendemos que por su importancia y profundidad, supera el tratamiento que podemos hacer nosotros a lo largo de un curso. Hay, además, muchos factores, culturales, ambientales, políticos, que no dependen directamente de nosotros y que inciden decisivamente en el problema de la transmisión de la fe. Pero nuestra ora-

ción, nuestras reflexiones y el diálogo que este año se pueden suscitar entre nosotros planteándonos esta cuestión, sin duda nos ayudarán. Deseamos, además, que este tratamiento nos sirva para asumir algún compromiso concreto, desde el que poder dar respuestas que estén a nuestro alcance.

Tras los dos últimos años de camino, por el momento, tenemos claro que la transmisión de la fe no puede nacer sino de la vivencia personal y comunitaria que tengamos de esta fe. Nunca podrá faltar la palabra, que da razón, identifica y hace conocer el sentido de la vivencia. Así, la fe se debe formular, como hace el Catecismo, se debe proclamar, como hacemos en el Credo, se ha de anunciar, como hacemos en los momentos de evangelización, pero sobre todo la fe se contagia. Todas estas acciones son transmisión de la fe y todas ellas son necesarias. Pero ninguna de ellas se puede hacer de una manera aséptica o indiferente; más bien al contrario, son más perfectas, cuanto más implican la vida: la fe no se puede transmitir sin poner el corazón. Por esto el «contagio experiencial» es la vía más eficaz de la evangelización.

Este es el primer reto que se nos presenta este año: encontrar maneras de contagiar la fe y ponerlas en práctica. No hagamos cálculos ni pros-

pectivas: simplemente sentimos que lo que llevamos dentro, que nos ha salvado y que nos hace vivir, no lo podemos dejar escondido. Queremos que los demás, especialmente las personas que más queremos, también lo puedan vivir como salvados, abiertos a la vida y a la esperanza.

Al fin y al cabo, la transmisión de la fe, toda la evangelización, nace del amor. Procede de la misma fuente de la cual nació la Revelación que hizo Dios a la humanidad. Podemos decir que es una especie de continuación, al menos una consecuencia: nuestras palabras, cuando transmiten la fe son un eco de la Palabra recibida, que una vez vivida, por ella misma y por el amor que engendra, tiende a expandirse por todas partes.

¿Estaremos dispuestos a servir esta corriente, que, naciendo del corazón de Dios, quiere llegar a todos? ¿Cómo hacerlo? ¿Qué nos pide?... Querremos que estas y otras preguntas encuentren respuesta en el trabajo que a lo largo del curso iremos haciendo juntos.

Veremos como el propio gozo de creer crecerá al ser compartido por los hermanos.

Que Dios os bendiga.

† **Agustí Cortés Soriano**

Obispo de Sant Feliu de Llobregat

L'anunci que neix del goig compartit: objectius

Tal com explica el bisbe Agustí en l'escrit de presentació, amb aquest objectiu diocesà per al curs 2009-10 completarem un cicle de tres anys en què a partir del text de la Primera Carta de sant Joan 1,1-4: *el que creiem i vivim, això us anunciem*, hem procurat aprofundir en la VIVÈNCIA de la PARAULA DE DÉU i en la CELEBRACIÓ DE LA FE i dels SAGRAMENTS com a font de VIDA.

Ara empenem la tercera etapa, la de **L'ANUNCI DE JESUCRIST I DEL SEU EVANGELI**.

Un objectiu que conté diversos elements.

- **Acció de gràcies** pel do de la fe, per haver rebut l'evangeli. Gràcies a Déu de qui prové tot do i a les persones que han estat instrument perquè arribés a nosaltres el coneixement de l'evangeli. *Així, doncs, també nosaltres envoltats d'un núvol tan gran de testimonis... (Hebreus 11 i 12).*
- **Renovació de la vivència** de l'evangeli i de la missió de comunicar-lo. *Et recomano que procuris revifar el do de Déu que has rebut... Déu no ens ha donat un esperit de covardia, sinó de fortalesa d'amor i de seny. Per tant no t'avergonyexis de donar testimoni de nostre Senyor (2 Timoteu 1,6-8).*
- **Superació del pessimisme**. Ajudar a superar el possible pessimisme davant la situació de pobresa humana i material i de descrèdit social que viu la nostra Església, amb els quals és impossible afrontar el repte de l'evangelització. *Portem aquest tresor en gerres de terrissa, perquè quedi ben clar que aquest poder incomparable ve de Déu i no pas de nosaltres... ens veiem sense camins a seguir però no sense sortida... tirats per terra però no abatuts (2 Corintis 4,7ss).*
- **Evangelització per contagi**. Evangelitzem en primer lloc amb el que vivim si estem convençuts i contents de la nostra fe. Prendre

ELS OBJECTIUS D'ENGUANY

Que en són, de bonics, per les muntanyes, els peus del missatger de bones noves, que anuncia la salvació i diu «El teu Déu ja regna!» (Is 52,7)

consciència que com a comunitat eclesial som «sagrament i instrument de salvació». *Tanmateix, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangeli, perquè és una obligació que m'han imposit: ai de mi si no anunciés l'evangeli! (1 Corintis 9,16).*

— **Buscar camins d'anunci i comunicació de l'evangeli**. Ajudar a trobar un llenguatge, uns mitjans, uns «escenaris» d'anunci de la fe, que siguin vehicle i no obstacle per a comunicar el goig de creure. Reflexionar sobre els destinataris i els mètodes d'evangelització. *He cregut i per això he parlat, nosaltres doncs, sabent que tenim l'esperit mateix de la fe, també creiem, i per això parlem (2 Corintis 4,11-13).*

— **Viure amb pau i confiança la missió de ser testimonis**. Ajudar a entendre que l'efectivitat de l'anunci no rau tant en el mètode, ni en els mitjans, ni en l'esforç, ni en els números com en l'obra amagada de la gràcia de Déu. A nosaltres ens cal sembrar i edificar, ser sal, llum, llevat... però és Déu qui atorga els fruits al seu temps. *Tant si dorm com si està despert, de nit i de dia, la llavor germina i creix, sense que ell sàpiga com (Marc 4,27).*

Com treballarem aquests objectius?

A nivell de preveres i diaques hi ha unes sessions generals de formació i un treball per arxiprestats. En aquest aprofundiment teològic i pastoral ens hi ajudarà principalment enguany Mn. Xavier Morlans, professor de la Facultat de Teologia de Catalunya.

A nivell de tots els grups de laics i laiques, de religiosos/es, dels diversos grups dels arxiprestats, parròquies, moviments i comunitats: hi ha uns materials de formació i reflexió distribuïts a tota la diòcesi. Són unes fitxes que ajuden a treballar aquests objectius per tal, no només d'aprofundir en la consciència missionera de la fe, sinó també de proposar camins concrets, actuacions possibles per emprendre una tasca d'anunci explícit de Jesucrist i el seu evangeli als qui no el coneixen o se n'han allunyat.

Aquestes fitxes poden tenir diverses aplicacions: com a material de reflexió en grup; grups habituals que ja tenen el seu programa i la seva activitat pròpia, però que dediquen un espai també a assumir aquest objectiu diocesà; també es poden utilitzar com a formació personal; com a guia per a la pregària, per a una celebració de la paraula; per a orientar una xerrada d'advent o quaresma, o la predicació, per a una trobada o assemblea parroquial. D'una manera o altra es tracta de participar en aquest esperit diocesà.

Aquest treball disseminat pel conjunt de la diòcesi s'anirà concretant en un munt d'iniciatives concretes a cada lloc i s'anirà recollint també materialment en les seves conclusions i suggeriments. Una trobada festiva de la nostra església diocesana de Sant Feliu de Llobregat culminarà la tasca d'aquests tres anys de vida evangèlica guiats pel lema **el que creiem i vivim això us anunciem**.

Tot aquest material es podrà trobar a les parròquies, al bisbat i també a la pàgina web: <http://www.bisbatsantfeliu.org/>